

znan po Ljubljani. Pokojni vitez Strahl, kateri je zbral v svoji graščini v Stari Loki veliko umetnih in starinskih proizvodov, spoznal je izredno nadarjenost Mlakarjevo in mu l. 1879. naročil izdelati izrezljano šatulo, ki je res lep umotvor in se hrani zdaj v zbirkah pl. Strahla. Podpiral ga je potem g. Ferdinand Souvan, kateremu je izdelal dokaj lepih izrezljanih okvirov od raznega lesa; l. 1883. izdelal je Mlakar za »Matico Slovensko« krasno šatulo, v kateri je odbor izročil cesarju po »Matici« izdani slavnostni spomenik; za sv. Jakopa župno cerkev zvršil je krasni friz, za farno cerkev na Črnovčah mnogo ornamentov, še l. 1887. za frančiškansko cerkev vse modele za krasne svetilnike, katere je izdelal pasar g. Tratnik; za tržaško razstavo l. 1883. za g. Mathiana vse bogate okraske lesorezne za razstavljeno hišno orodje, in mnogo drugih večjih in manjših del. L. 1873. podelila mu je kranjska trgovinska in obrtna zbornica ustanovo, da je obiskal dunajsko svetovno razstavo. Pospeti se pa do večjega umotvora ranjki Mlakar ni mogel, kajti nedostajalo mu je tacega naročila, gmotne razmere pa so mu vedno grenile življenje. Vsekako pa je zapustil po svojih delih lep, dasi skromen spomenik kiparske svoje umetnosti.

A. A.

Še nekaj o baronu Čehovinu. V »Slov. Nar.« sem lansko leto na drobno opisal življenje in delovanje slavnega slovenskega junaka Andreja Čehovina. Ni dolgo, da sem doznal, da je vojno ministerstvo ob svojih troških napravilo slavnemu našemu junaku na pokopališču badenskem dostojen spomenik. O tem mi je pisal ljubeznivi g. major Fenner v 23. dan marcija t. l. iz Badna naslednje pismo:

»Euer Wohlgeboren! Ihrem Wunsche entsprechend theile ich folgendes mit:

Das k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium hat sich gegen Ende des Jahres 1886 veranlasst gefunden, für den verstorbenen, vor dem Feinde hervorragend ausgezeichneten Hauptmann Andreas Freiherrn von Zhehovini, welcher in einem bereits aufgelassenen Friedhofe begraben und dessen Grabstein auch schon ganz verfallen ist, eine Gedenktafel im Innern des gegenwärtigen Friedhofes in Baden anbringen zu lassen und diesfalls das hiesige Militär-Stations-Commando zur Antragstellung anzuweisen.

Demzufolge wurde auf hierseitigen Antrag ein Denkmal unmittelbar beim Eingange des neuen Friedhofes gesetzt mit folgender Inschrift:

»Andreas Freiherr von Zhehovini, Hauptmann des k. k. Feld-Artillerie-Regimentes Nr. 8, geboren 1810 zu Breinozo *) im Küstenlande; für besondere Tapferkeit Allerhöchst ausgezeichnet als Ober-Feuerwerker am 29. Mai 1848 bei Montanara mit der silbernen Tapferkeits-Medaille 1. Classe, am 25. Juli 1848 bei Somma campagna mit der goldenen Tapferkeits-Medaille, als Unterlieutenant in den Schlachten bei Mortara und Novara am 21. und 23. März 1849 mit dem Ritterkreutze des Militär-Maria-Theresien-Ordens. Gestorben zu Baden, am 10. September 1855.«

Der Sockel des Denkmals wurde mit der Widmung: »Fortitudini patria« versehen.

Der Kostenaufwand hiefür betrug 182 fl. 60 kr., welcher aus einem besonderen Fonde vom k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium berichtet wurde.«

To je lepó, da celó vojinsko ministerstvo priznava zasluge našega rojaka ter na tak način slavi njegov spomin. A kaj smo storili mi Slovenci, navlasti ožji njegovi rojaki, do zdaj v proslavo vrlega moža? Žalostno je res, da opomin moj v lanskem tečaju »Slov. Naroda« ni toliko izdal, da bi se slavnemu možu postavila na njegovem rojstvenem domu skromna spominska plošča! Poboljšajmo se ter skoraj izvršimo, kar smo zamudili! —

Konečno še omenjam, da sem sestavil tudi nemškí životpis Čehovinov.

Janko Leban.

*) Branica mora stati, ne Breinozo. Ni čuda, da Čehovina potem štejejo za Italjana! Pis.